

ת"פ 13841/09 - לואי אל גابر סעבנה נגד ועדה מקומית לתוכנן הגליל המזרחי

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לערערים פליליים

עתפ"ב 18-09-13841 סעבנה נ' ועדה מקומית לתוכנן הגליל המזרחי
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט תמר נסם שי
מערערים לואי אל גابر סעבנה
נגד ועדה מקומית לתוכנן הגליל המזרחי
משיבים

פסק דין

לפני ערעור על פסק דין של בית משפט השלום בבית שאן (כב' השופט י. נבן), במסגרת הורשע המערער בעיריות של ביצוע עבודות ושימוש טעונים יתר לא יותר (4 עבירות) לפי סע' 204(א) לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה - 1965 (בנוסחטו טרם תיקון 116 ולהלן: "החוק"), בניה ושימוש בסטיה מתוכנית (4 עבירות) לפי סע' 204(ב) לחוק, ושימוש בקרקע חוקלאית בניגוד להוראות התוספת הראשונה לחוק, עבירה לפי סע' 204(ג) לחוק. בגין מעשי אלה הושת עליון קנס בשיעור של 60,000 ל"נ וחתימה על התחייבות כספית.

הערעור מופנה כנגד הכרעת הדין ובוגד גזר הדין.

רקע ועובדות דרשות -

1. בוגד המערער וחמשה אחרים הוגש לבית משפט השלום כתוב אישום, המייחס להם שורת עבירות של בניה לא חוקית ושימוש במרקע עין, ושל הפרת צוים שונים (בוגד הנאשם 1 בלבד).

2. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן (בשנית), המערער והנאשמים האחרים עוסקו בהפעלת תחנת דלק פיראטית ומגרש מכוניות במסגרת אותו מתחם, הכול משטח אספלט בשטח של כ- 2,650 מ"ר ומבנה סככה לתחנת דלק ומשרדים בשטח של כ- 210 מ"ר (ולहלן גם "המתוחם"). הפעלת המתוחם נעשתה תוך הפרת צוים שהוטלו על הנאשם 1, מר חמץ עטה גבן (ולहלן: "הנאשם 1"), שחייבו אותו להרים את הסככה, משטח האספלט וקורוואן שהוצב במקום, וכן אסרו שימוש בכל המבנים שבמרקע עין ובמרקע עין עצמו, שהינם קרקע חוקלאית מוכרזת בטורען.

3. חלק ניכר מכתב האישום מפרט את הליני התכונן אותם יוזם הנאשם 1, שהינו בעלי של חלק מהמרקען, ואת הליני האכיפה הרבים שנוהלו נגדו והצווים שהושטו עליו במסגרתם. בתמצית יצוין, כי בשנת 2003 הגיע הנאשם 1 תכנית מפורטת לשינוי ייעוד הפרויקט מחקלאי לתחנת דלק. לאחר מאמצים מסוימים כמפורט שם, לרבות ערך שהוגש על ידו (וחתקבל), ומסיבה שלא הוברה, התכנית לא אושרה ולא פורסמה למתן תוקף, אך שלמבנים ולשימושים נשוא האישום לא ניתן היהים כדין. במקביל אף קודם לכך (החל משנת 1997), המשיבה ניהלה כנגד הנאשם 1 הליני אכיפה שונים, במסגרת הושטו עליו צו הריסה וצוי איסור שימוש. במסגרת כתוב האישום נשוא ההליך כאן, לנאים 1 יוחסו עבירות של אי קיום צו הריסה, אי קיום צו איסור שימוש, ביצוע שימוש טעון היתר ללא היתר, בניה ושימוש בסיטה מהיתר או תכנית ושימוש בפרויקט חקלאית בנגד להוראות התוספת הראשונה לחוק.

4. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 14.3.2006 נחתמו בין הנאשם 1 לנאים 2 - רשות תחנות קטרן אנרגיות בע"מ (שאז הייתה שמה סעבנה תחנות דלק) 2 חוות שכירות למקרקעין לתקופה כוללת של 175 חודשים, למטרת הפעלת תחנת הדלק על ידי הנאים 2 (במסגרת החוזה השני הוסיף גם שירות דרכ שיכללו קיוסק, מסעדה ומכוורת רחצה). לחוזה הראשון הייתה צד גם חברת חסן لأنרגיה בע"מ (להלן: "חסן لأنרגיה"), שהוסכם כי חלק מדמי השכירות יועברו אליה בגין חוב של הנאשם 1 כלפייה. המערער (בהליך קמא הנאשם 4) היה מנהלה של הנאים 2 והנאים 3, מר אחמד סעבנה, היה בעל המניות בה. ביום 31.10.06 נחתם חוזה בין הנאים 2 לנאים 5 ו- 6 למטרת הפעלת תחנת הדלק במשך 60 חודשים. ביום 15.2.11 הוארך החוזה ל- 100 חודשים נוספים.

5. באישום השני המიיחס לנאים 6-2 (המערער ביניהם), נטען כי ביום 6.1.15 בוצעו עבודות בניה במקרקעין הטענות היתר ללא היתר של הקמת מבנה עשוי קונסטרוקציית מתכת ולוחות בטון בשטח של כ- 90 מ"ר (במקום קרוואן שהיה במקום קודם לכך). עוד נטען, כי הנאים 6-2 עושים שימוש חריג במקרקעין ובמבנה להפעלת תחנת הדלק, שכן שהaint 1 משכיר מאז 14.3.06 את המקרקעין והמבנים לנאים 2 (באמצעות הנאשם 3 - בעל המניות והמערער), ובכך שהנאימת 2 משכירה מאז 31.10.06 את המקרקעין והמבנים לנאים 6-5.

בigen כל האמור יוחס למערער ולנאים 3-2 ביצוע עבודות בניה טענות היתר ללא היתר. כמו כן, יוחסו להם ולנאים 6-5 שימוש חריג במבנה ובקרקעין ללא היתר ובסיטה מתכנית, וכן שימוש בפרויקט חקלאית בנגד להוראות התוספת הראשונה לחוק (לנאים 5 ו- 6 עד ליום 31.12.14 בלבד).

6. כל הנאים הגיעו תשובה בכתב לכתב האישום, בה כפרו בעבודותיו. אולם, בדיון מיום 20.12.2016 הצדדים הגיעו להסדר דין, לפיו כתב האישום תוקן על פי המפורט לעיל, הנאים חזרו בהם מכפירותם והודיעו במיחס להם בכתב האישום המתוקן. בהתאם לכך ועל פי הסתכנות, הנאים 1, 2 ו- 5 הורשו ואילו המערער ונאים 3 ו- 6 לא הורשו באותו שלב. זאת, על מנת לאפשר להם להגיש בקשה לעיכוב הליכים ליום"ש, תוך שהוסכם כי ככל שלא תתקבל בקשה של מי מהם, תישמר זכותם להעלות טענות להגנה מן הצדק כתעדים לעונש ולא כתעדים לחזרה מהודאה.

.7. ביום 31.1.2017 הגיע עו"ד עלי סעבנה בשם המערער והנאשמים 2 ו- 3 בקשה דוחפה לחזרה מהודאה, שעניינה כי נפלה אי הבנה במועד מתן ההודאה, באופן שמרשו סברו כי בדומה לנאים 5-6, מיחוסת להם אך עבירה של שימוש עד ליום 31.12.2014 בלבד, ואילו מאותו מועד הם רק מספקים דלק לתחנה, אשר שמה מופיע ברשימת מנהל הדלק וחזקתה רישון לניהול עסק, ולא ביצעו כל בניה כלל ובפרט לאחר תום השימוש. לאחר תום הדיון התחווור להם שההעברות המיחוסות להם כוללות גם ביצוע עבודות בניה וגם המשך שימוש עד למועד הגשת כתוב האישום. המבקרים ציינו כי הם כופרים בעבירות הבניה (שלטונתם בוצעו במלואן ע"י הנאים 1) ובהמשך השימוש.

.8. ביום 12.2.17 הגיע עו"ד סעבנה הودעה בה הבירר כי הבקשה לחזרה מהודאה הוגשה מטעם הנאים 2 ו- 3 בלבד, ואילו המערער, אשר מתעד לקבל "צוג משפט חדש",GIS בקשה נפרדת מטעמו. אף על פי כן, ביום 19.3.17, ב"כ המשיבה הגיעו הודעה על הסכומות עם ב"כ הנאים 4-2 (הינו כולל המערער), לפיהן כתוב האישום יתוקן בשלישית, באופן שבו עבירות הבניה יוחסו לנאים 1 בלבד ועבירת השימוש החורג תצומצם לשימוש עד ליום 31.12.2014, וכל הנאים ידו בעבודות כתוב האישום המתוקן.

.9. בדיון מיום 18.5.17 אישר בית המשפט את הסכומות הצדדים. בהתאם לכך, כולל הנאים פרט למערער הודי בעבודות כתוב האישום המתוקן והורשוו בהתאם. יעיר, כי הדיון בעניינו של המערער נדחה למועד אחר (מטעמים שאינם קשורים לעניין כאן) ולפיכך לא נדונה בקשה כלשהי במועד זה מטעמו.

עוד יעיר, למען שלמות התמונה, כי בעניינים של כל הנאים האחרים ניתנו גזר דין (ביום 17.10.17 כנגד הנאים 5 ו- 6 במסגרת הסדר טיעון וביום 26.2.18 כנגד הנאים 1 - 3). חלקם אף ערעו בבית משפט זה ועניינם הוכרע זה מכבר.

.10. בדיון מיום 13.6.2017, בענייננו של המערער בלבד, ביקש ב"כ החדש - עו"ד עתאינה, לאפשר למערער לחזור בו מהודאתו שניתנה ביום 20.12.16. המערער טען כי מהפרוטוקול ניתן להבין שלא כל הנאים היו נוכחים בדיון וכי כתוב האישום לא הוקרא למערער, והלכה למעשה הוא לא הודה בו. לגוף העניין, נטען כי המערער כיהן כמנהל בנאשمت 2 שמעורבותה בתחנת הדלק הסתכמה באספקת דלק, וכי אין לו כל קשר לבניה ולשימוש במרקען. בתשובה לכך טענה ב"כ המשיבה כי ההודאה נמסרה לאחר דיון ממושך עם הנאים והסניגורים מחוץ לכוטל בית המשפט, לאחר שתוקן ההודאה הובחר למערער היטיב, והוא אף ביקש לעורר מספר תיקונים בכתב האישום. נטען עוד, כי המערער אינו מבahir מודיע יגראם לו עיונות דין ככל שביקשטו תידחה ועל מה נסמכת כלל הgentoo.

בהחלטה מזוenna يوم דחאה בית המשפט קמא את הבקשה, תוך שציין כי התנהלות המערער בהליך אינה תקינה. בית המשפט התרשם מהמערער באופן בלתי אמצעי, ונוכח כי מדובר באדם המוביל את ההליך המשפטי. עוד קבע, כי הדברים הובחו למערער היטיב עובר להודאה, וזאת לאחר שהתנהלה דיון ארוך בין ב"כ המשיבה לבין סניגורי. לקביעתו, הבקשה נולדה עקב חילופי הייצוג ועקב דחית בקשרתו לעיכוב הלि�כים. עוד קבע, כי אין להשלים עם מהלך עניינים זה, אשר עלול לסקל כל הליך שבבסיסו הסדר דיןוני, כאשר צדדים להסדר יסבירו שככל

אימת שבקשותיהם לא יענו, אזי בית המשפט יאפשר להם לחזור מהודאותם.

בהתאם כאמור, בית המשפט הרשע את המערער, על סמך הודהתו, בעובדות כתוב האישום שתוקן בשנית ביום 16.12.20, והדין נדחה לשם שמיית טיעונים לעונש.

11. ביום 11.9.17 הגיע המערער בקשה לביטול כתוב האישום מכוח "הגנה מן הצדק". בין היתר, המערער טען לאכיפה ברורנית כלפיו, הן בגין כתוב האישום תוקן כתוב האישום בכל הנוגע לעבירות המיחסות ולמשך תקופת מעשי העבירות וביחס אליו לא תוקן) והן בנוגע למעורבים נוספים בפרשה (חברת חסן لأنרגיה שננהנתה מאותם הסכמי השכירות אולם לא הוועדה לדין). כן טען לפגמים בהתנהלות המשיבה במסגרת ההליך, בעיקר בכך שניהלה מ"מ בעניינו של המערער עם ב"כ הקודם אף שהזהר מיצוג, וכן בעמידתה על הטענה בדבר תקינות הודהת המערער, אף שהדבר מנוגד לтиיעוד הדיון בו נמסרה ההודהה.

12. בדין מיום 12.2.18 הודהה ב"כ המשיבה על החלטת הפרקליטות לדחות את הבקשה לביטול כתוב האישום, ובית המשפט הורה לצדים להגיש טיעונים לעונש בכתב וקבע דין להשלמת טיעון בעל-פה. המשיבה הגישה טיעונים בכתב, ואילו המערער הגיש טיעונים שבמהותם חוזרים על טענותיו בבקשתה להזדהה ובבקשה לביטול כתוב האישום שנדחו. לאחר קביעת בית המשפט כי אין מקום לשוב ולהידרש לטענות אלה, ביקש ב"כ המערער לראות בטיעונים שהגיש כתיעונים לעונש.

13. ביום 12.7.2018 גזר בית המשפט קמא את דינו של המערער. בית המשפט עמד בגזר דין על חומרת העבירות בהן הורשע המערער, שענין הפעלת תחנת דלק פיראטית בקרקע חקלאית, ועל הפגיעה בערכים המוגנים באמצעותן. צוין, כי חלקו של המערער בהפעלת התחנה אינו זעום, אף שאינו שկול חלקו של הנאשם 1. המערער ניהל את החברה שהפעילה את התחנה תוך שימוש חריג, ומתקף תפקידו זה מוטלת עליו האחוריות לברר את מצב הרישוי של התחנה. הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות העניין הינה רבה, וזאת בשים לב להימשות השימוש ואף בהתחשב בסיכון הכרוך בשימוש כזה ללא הition.

בהמשך, נבחנה מדיניות הענישה הנוגעת בהתאם לפסיקה, ונקבע מתחם ענישה הכלול קנס שנע בין 40,000 ₪ - 150,000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסכומים דומים.

בבאו לקבוע את עונשו הראי של המערער, בית המשפט קמא הביא בחשבון את עברו הפלילי הנקי ואת הודהתו. לחומרה צוין הצורך בהרעתה המערער ואחרים כמווהו, בפרט כאשר העבירות מוצעת למטרת השגנת רוחחים כלכליים. משנה חמורה ייחס למשיי המערער, אשר היה מנהלה של חברה שהפעילה עסק מסחרי (תחנת דלק ומגרש רכבים) לשם הפיקת רווחים כספיים, תוך התעלמות מהחובה לקבלת היתר מכלל הגורמים המוסמכים לאחר עמידה בדרישות לכך.

נוכחות עקרונית אחדות הענישה ומתווך התחשבות בעונשים שנגזרים על יתר הנאים בהליך זה, חלקיים בגין אותם

מעשים ובעיקר העונש שהושת על הנאשם 3 (בעל המניות), גזר בית המשפט כמו עונש זהה קרי - קנס בסך 60,000 ₪ והתחייבות.

טענות המערער -

14. שגה בית המשפט כמו שעה שהרשיע את המערער על סmgr הودאתו. מעיון בפרוטוקול עולה כי לא ניתן ללמידה שהמערער נכח באולם בית המשפט וכי הודה בעובדות כתוב האישום המתוקן. בכךוגד לקביעת בית המשפט, המערער לא נטל חלק בהסדר הדיני שגובש בין מי מהנאשמים לבין ב"כ המשיבה, הסדר הטיעון לא הוציא לפניו וכותב האישום מעולם לא הוקרה לו, אף שכך נמסר מפי ב"כ דאז. כך, בתייעוד הנוכחים בדיון לא ציין שמו ובគורתה הפרוטוקול אף מופיע שם אחר חלף שמו, כנאשם 4. זאת ועוד, רישום ההודאה בפרוטוקול נעשה מפי כל הנאשמים ולא מפי של כל אנשים בנפרד, וכך גם הצהרת ב"כ הנאשמים, לפיה כתוב האישום הוקרה לנאשמים ותוכנו הבהיר להם, והם מודים בו. גם עוז"ד סעabenah ציין בבקשתו לחזירה מהודאה בשם המערער ונאשם 3 מיום 31.7.17, כי ב"כ הנאשם 1 דבר בשם כלם ומסר את ההודאה מטעם כלל הנאשמים. עוז"ד סעabenah הדגיש שם, כי לא היה בדעת הנאשמים 4-2 להודיע בביצוע עבירות הבניה והמשר השימוש משאלת לא בוצעו על ידם. בקשה זו כשלעצמה מלמדת על כך שהודאות הנאשמים, לרבות המערער, אינה נקיה מספקות, וממילא עולה ממנה עדות לאי הסדרים שהיו באותו דיון מיום 20.12.16.

15. בנסיבות אלה, המערער עמד על בקשתו לחזירה מהודאה. אולם, בית המשפט כמו, גם שלא היה המוטב שישב בדיון מיום 20.12.16 ולא שמע באזונו וראה בעיניו את המערער מודה, דחה את הבקשה. זאת, על סmgr אותו פרוטוקול דיון מיום 20.12.216, בו ראה משום סוף פסקוק, ומהתרשםתו הסובייקטיבית מהמערער, אף שמדובר היה בדיון הראשון לפני מوطב והמערער, כך לפי הטענה, לא פיצה פה בדיון.

16. לגופו של עניין, אין מדובר בנאשם שմבקש לחזור בו מהודאותו לאחר שנגזר דיןו. הבקשה הועלתה בשלב בו המערער טרם "נήנה" מפרי הסדר הטיעון. קביעת בית המשפט כי הבקשה נולדה עקב אכזבת המערער מדחית בקשתו לעיכוב הליכים שגיה, וזאת בהיעדר קשר בין הסדר הטיעון לבין הבקשה לעיכוב הליכים אשר מטופלת ע"י היועמ"ש, שאיננו כובל להתקדמות ההליך הפלילי. הקביעת הנוספת כי הבקשה לחזירה מהודאה קשורה בהחלפת צוג הינה בבחינת השערה בלבד, ופוגעת בזכותו של המערער לניהל הגנתו יכולות.

17. עיתוי הגשת הבקשה לחזירה מהודאה מלמד כי אין בה אלא רצון כן של המערער לניהל את המשפט ולהוכיח את חפותו. כפי שנקבע בפסיקת, ניתן לאפשר לנאשם חזרה מהודאה גם בשלבים מאוחרים של הדיון, ומכל וחומר יש לאפשר זאת כאשר החזרה מהודאה מתבקשת בשלב מוקדם - טרם הרשעה.

18. המערער מלין עוד על כך שבית המשפט מעולם לא דן בבקשתו לבטל כתוב האישום.

19. בדion לפני שב המערער על הטיעונים לגוף הגנתו אוטם העלה בבית המשפט קמא. נטען, כי המערער לא היה מחויב לבדוק אם קיימ היתר בניה לתחנת הדלק, שעה שעז הוקמה והופעלה באישור הרשות הרכוננטית (מנהל הדלק והמשרד לאיכות הסביבה), שחזקת כי ניתן על יסוד קיומו של היתר בניה. המערער הפנה לסע' 2 לחוק משק הדלק (איסור מכירת דלק לתחנות תדלק מסוימות), תשס"ה-2005 (להלן: **"חוק משק הדלק"**), האוסר על מכירת דלק לתחנת דלק שאינה כלולה ברשימת התחנות. עוד מפנה לסע' 3 לחוק, הקובע כי ברשימת התחנות (המנוהלת ע"י מנהל הדלק) תיכל כל תחנה שנייה לה היתר בניה או רישיון עסק.

טענות המשיבה -

20. אכן, מפרוטוקול הדיון שהתקיים ביום 20.12.16 לא ניתן לדלות פרטיהם בדבר זהות הנוכחים באולם, אך אין זה מתתקבל על הדעת شبית המשפט ירשום בהחלטתו מאותו יום את הוודאות הנואשים (לרבות המערער) תוך פירוט מספריהם, מלבד שהתרשם מהודאותם באופן ישיר. נוכחות המערער בדיון אף נלמדת מבקשתו של עו"ד סעבנה מיום 31.1.17 (ואנו חולק שעד למועד זה הוא יציג את המערער), בה ציין בפירוש כי המערער נכח בדיון. זאת, אף אם עו"ד סעבנה בהמשך בקש לסייע את הבקשה מהטעם של חילופי יציג. הדברים אף מקבלים חיזוק בבקשת המערער לעיכוב הליכים שהוגשה ביום 28.3.17, אף היא ע"י עו"ד סעבנה, בה ציין כי המערער הודה בדיון מיום 20.12.16 במיחס לו ויחס בכך זמן שיפוטי יקר, והועלו במסגרת טענות ביחס למערער. משכך, ולפיעו"ד סעבנה המשיך לנחל מגעים עם המשיבה בשם של המערער גם לאחר שלכארה השחרר מהציג (וממילא לא ניתנה החלטה המשחררת אותו מיציג), הוגשה הודעה מיום 19.3.17 בדבר הסכמות עם הנואשים, לרבות המערער.

21. בקשות המערער לחזרה מהודאה ולביטול כתוב האישום נולדו רק לאחר שבקשתו לעיכוב הליכים לא התקבלה.

22. לגוף העניין - אף בהתחשב בעיתוי הבקשה לחזרה מהודאה, הרי שאין לשעות למערער, אשר היה לאורך כל הדרך מיצג בידי עו"ד וכאמור, בבקשתו של עו"ד סעבנה לעיכוב הליכים לא צין כי המערער לא הודה, אלא רק שהוא לא הבין את טיב הودאותו. לעניין טענות ההגנה - אין בכך המערער טענות של ממש לעניין חפותו, אלא טענות שלכל היותר היו עשוויות להקל בעונשו. המערער אכן נושא חולק על ההשתלשות העובדתית המתוארת בכתב האישום, ואף אינו חולק כי בעת הפעלת התחנה לא נבדק קיומו של היתר בניה. העובדה שהתקבל אישור להפעלת התחנה ממנהל הדלק והמשרד לאיכות הסביבה איננה מיתרת את הצורך בקבלת היתר בניה בדיון, על אחת כמה וכמה כמשמעותה במבנה עניינה צו הריסה ונוהלו הליכים משפטיים רבים.

23. לביקשת המשיבה ובהתאם להחלטתי, התקבלה עמדתו של עו"ד סעבנה, אשר טען כי ב"כ המשיבה ניהלה עמו מ"מ והגישה הודעה בדבר הסכמות גם בעניין המערער, וזאת מתוך טעות ובלבול בין שמות עורכי הדיון, כפי שאף עולה מכותרות כתבי הטענות אוטם הגישה בהליך קמא. לטענתו, לאחר הודיעתו בדבר

החלפת הייצוג של המערער, לא ניהל בשמו של האחرون מגעים עם המשיבה.

דין והכרעה -

24. לאחר עיון בהודעת הערעור ובתיק קמא, ולאחר ששמעתי דברי הצדדים בדיון, הגיעתי לכל מסקנה כי דין הערעור להידחות.

25. סוגיית החזרה מהודאה מוסדרת בסע' 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 הקובלע כרך -

153.(א) הוודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, יכולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשםו.

הלכה היא כי חזרה מהודאה תתאפשר רק במקרים חריגות, בין היתר, מקום בו קיים חשש ממשי שההודאה ניתנה שלא מרצון חופשי או מבליל שהנאשם הבין את משמעותה או שהיא שלא כדין. הפסיקה אף היכירה באפשרות לחזרה מהודאה בשל טעות בהפעלת שיקול דעת במקרים מסוימים (ר' ע"פ 13/6028 פלוני נ' מדינת ישראל (20.3.2014) (להלן: "ענין פלוני"). בכלל, בית המשפט מוסמך לאפשר לנאשם לחזור בו מהודיותו בכל עת, לרבות בשלב הערעור. לעתוי הבקשה חשיבות רבה, כך שככל שהוא מוגשת בשלבים מוקדמים יותר של ההליך כך תגבר הנטייה להיעתר לה. אולם, המבחן המהותי הינו מבחן המנייע, הינו - האם בקשה הנאשם לחזרה מהודאה נובעת מרצון כן ואmitti להוכחת חפותו, או שמא מדובר במהלך טקטי שמטרתו הפקת תועלות משפטית כלשהי, בעוד שմבחן העיתוי מהוות אך כדי עד להכרעה ב מבחן המנייע (ר' ענין פלוני והפסיקה אליה מפנה).

26. מן הכלל אל הפרט - טענתו העיקרית של המערער הינה כי לא הוודה בעובדות כתוב האישום כלל, כי כתוב האישום שתוקן במסגרת הסדר הדיוני ממליא לא הזכג בפניו, לא הוקרא לו ותוכנו לא הוברר לו. הוא מפנה לפרוטוקול הדיון ממנו עולה, כך לשיטתו, כי לא ניתן להסיק שנכח כלל בבית המשפט. טענות אלה יש לדוחות כפי שיפורט להלן.

27. אכן, בתיעוד הנוכחים בפרוטוקול הדיון מיום 16.12.20 לא מופיעים שמות הנאשמים, לרבות המערער, ואף בכותרת הпрוטוקול שובעשמו. כמו כן, ההודעה בדבר הסדר הדיוני נרשמה מפי "ב"כ הצדדים" ללא פירוט בדבר זהותם של אלה, וכך גם הודאת הנאשמים. יחד עם זאת, החלטת בית המשפט קמא (כב' השופטת רג' צועבי) מאותו דיון, מתייחסת לכל נאשם ונאשם לפי מספריהם על פי הסדר שהוצע. חזקה על

בית המשפט שרשם זאת בהחלטתו לאחר שהבחן בnochotם של הנאים כולם, ולאחר שההודה נמסרה לו מפי כל אחד מהם. בהקשר זה אני רואה לחדר כי המערער בעצמו אינו טוען מפורשות שלא נכון, ומסתפק בכך בטענה כי **"לא ניתן ללמידה על נוכחותו שם מהפרוטוקול"**. ואולם, בדיון שהתקיים לפני המותב קמא ביום 13.6.17 (המועד בו לכואורה ביקש ל恢 Zur במוודאותו) מצין בא כוחו כי **"הוא סיפר שם היו בחוץ ונכנסו לאולם ונרגשו מה שנרגש..."**. משמעות הדבר כי המערער נכון בדיון ולא ברור כלל מדוע מועלת טענה זו.

יתרה מכך, בא כוחו דאז, ע"ד סעabenah, שהגיש בסמוך לאחר הדיון בקשה לחזרה מהודהה שמסרו הנאים שביצגו (2 - 4), מצין מפורשות כי המערער נכון בדיון, וכך גם בבקשתו שהגיש לאחר מכן ליום"ש לצורך עיקוב הליכים. אם כן, אין כל ממש בטענה זו ואין בה אלא כדי להזכיר ערפל מיותר.

28. גם את הטענה כי ההסדר לא הוגג וכי את תוכנו לא הבין יש לדחות. ראשית אציין, כי הדיון מיום 20.12.16, במסגרת הוגש הסדר הטיעון ונמסרה ההודהה, יועד לשם שמיעת הראיות. משמעות הדבר כי הצדדים נערכו בהתאם, ולאחר שלמדו את חומר הראיות הגיעו להסכמה מושכלת. גם מדברי המערער עולה כי במועד האמור הקדישו הצדדים זמן (כשבטים לפי דברי ב"כ המשיבה) להתדיינות ביניהם מחוץ לאולם טרם שנמסרה ההודהה.

על מסקנה זו מעידה גם השתלשלות הדברים שלאחר מכן. גם שע"ד סעabenah הגיע ביום 31.1.17 בקשה לחזרה מהודהה, ליבת טענותיו הייתה כי נפלה אי הבינה נקודתית ביחס להודהה, שכן הנאים שביצגו הודיעו, לדבריו, רק בעבירות השימוש הלא חוקי במרקען עד ליום 31.12.14 (כמו הנאים 5 ו - 6), ולא כפי שפורט בעניינים בכתב האישום. לדבריו, הם נכחו בדיון אך לא עיננו כלשונו "בסעיפים הענישה", וסמכו על כך ש"מדובר בעבירות של שימוש במסגרת ההתקשרות החוזית ללא פעולה ולא בנייה ולא נוכחות במושכר". קרי, למצער על רכיב זה של ההודהה - שימוש במרקען במסגרת ההתקשרות החוזית, לא הייתה כלל מחלוקת.

29. אכן, ע"ד סעabenah מסר לאחר מכן (ביום 12.2.17) לבית המשפט קמא הודעה כי הבקשת הוגשה רק ביחס לנאים 2 ו - 3, שכן הנאים 4 (המעערער) החליף יציג ויגיש בקשה עצמאית לחזרה מהודהה, ואולם בפועל, בקשה מטעמו של המערער לא הוגשה כלל, לא באותו מועדים ואף לא לאחר מכן. לטעמי, יש לכך משקל של ממש, כפי שאבהיר להלן.

30. בין היתר, ביום 19.3.17, ב"כ המשיבה הודיעה על הסכמתה לתקן כתב האישום על פי המבוקש ביחס לנאים 2 - 4 (באופן שתioso להם עבירות השימוש הבלתי חוקי בלבד). עיון מעלה כי הודעה זו באה לאחר ניהולו של מ"מ בין הצדדים. ב"כ המערער מלין על התנהלות זו של המשיבה, אשר נירה לאחר מ"מ עם מי שלא יציג את המערער באותו שלב ולכך אדרש בהמשך. יחד עם זאת, י הציין כי לאחר שהושגו אותן הסכומות, וברוח הסדר הדיני שהושג עוד ביום 20.12.16, הגיע ע"ד סעabenah (ביום 28.3.17) בשמו של המערער ובשם נאים 3 בקשה לעיקוב הליכים ליום"ש.

המערער עצמו (שכאמור לא הגיע עד אותו מועד בקשה עצמאית לחזרה בו מהודהה) אינו מתנער מהודעת

המשיבה אודות הסכמתה לתיקון כתוב האישום בשלישית גם ביחס אליו, במועד בו הוגשה, או על הودעתה לבית המשפט כי ההסכמה גובשה עם כל הצדדים, ולא מזדעק וטוען כי אין יסוד להודעה, שכן המומ"מ לא נוהל עמו. אלא, הוא בוחר להמתין, מטעמי (אותם לא ראה לפרט עד היום), עד לדין בעניינו ביום 13.6.17. במועד זה, לראשונה, הוא מבקש לחזור בו מהודאתו. כאמור, מדובר במועד שלאחר דחיתת הבקשה לעיכוב הלि�כים, שהוגשה גם בשמו שלו.

למען שלמות התמונה יוור, כי במסגרת המומ"מ שניהל ע"ד סעabenah עם המשיבה לקרהת תיקון כתוב האישום בשלישית, הוגגה דרישת תיקון בכתב יד בעניינו של המערער באופן ספציפי (ר' תכנתות שצורפה לבקשת המערער לביטול כתב האישום שהוגשה ביום 11.9.2017). כמו כן, במסגרת הבקשה לעיכוב הלि�כים שהוגשה גם בשם המערער, חוזר ע"ד סעabenah על כך שהמערער הודה בעובדות כתב האישום וחסר בכך זמן שיפוטי יקר, וטעמי לבקשתו נוגעים לתום לב בהתקנות המבוקשים ברקע ההתקשרות החוזית עם הנאשם 1 וכו'. רק ביום 17.5.2017 הוגש יפי כוח מטעם ב"כ המערער הנוכחי (עו"ד עתאמנה).

31. כאמור עולה, כי נכונה גם קביעת בית המשפט קמא, לפיה לראשונה מועלית בקשה לחזרה מהודיה לאחר שנדחתה הבקשה שהוגשה בשמו של המערער ליום"ש לעיכוב הלি�כים, קרי לאחר שמצוה הסדר הטיעון. התנערות המערער מאותן הסכימות שהושגו בשמו ועבورو, לרבות מהבקשה לעיכוב הליכים, הין בבחינת מעט מדי ומואחר מדי. אני סבורה, כי לו המערער, בתום לב, היה מגלת רצון לעמוד על חפותו וצורך לניהל את משפטו, היה מגיש בקשה לחזור בו מהודאתו, בסמוך למועד בו עשו זאת הנאים האחרים, וטרם למ"מ עם המשיבה. בוודאי היה מגיש את הבקשה קודם להסכמה לתיקון נוסף בכתב האישום והליך כברת דרך נוספת לכיוונו, ולכל הפחות היה מודיע בבית המשפט כי הוא אינו שותף להסכימות שהושגו לתיקון כתב האישום, עליון הודיעה המשיבה עוד ביום 19.3.2017, והוא מתנער לאחר מכן מבקשת בא כוחו לשער לעיכוב הליכים שהוגשה ליום"ש. שלא פעל כך משר כל אותה תקופה ובחר שלא לנקט בצעד כלשהו עד לדחיתת הבקשה על ידי היوم"ש, מדובר בהתקנות שאין לקבלתן אין לקבל כי המערער לא נהנה מפרי ההסדר, שכן במועד ההודאה לא הורשע, תוך סיכון כי תינתן לו האפשרות לפנות ליום"ש לצורך הגשת בקשה לעיכוב הליכים, מהלך שהושלם אך נדחה לגופו.

32. כאמור, המערער מלין על התקנות המשיבה שניהלה מומ"מ עם ע"ד סעabenah ביחס אליו, שעה שידעה כי הוא אינו מייצג עוד את המערער. גם בטענות אלה לא מצאתי ממש, שעה שהן כולן טוענות לאחר מעשה. אכן, נמסר לבית המשפט כי הבקשה לחזרה מהודאה הינה בשם של הנאים 2 ו- 3 בלבד וכי המערער צפוי להגיש בקשה עצמאית, ע"ד סעabenah, אשר מסר בהברה לבית משפט זה ביום 20.11.19, ציין כי לא יציג את המערער לאחר הודיעו מיום 12.2.17. אולם כאמור, מילים לחוד ומעשים לחוד. המערער לא הגיע בקשה עצמאית מטעמו לחזרה מהודיה בכל אותן מועדים, ובניגוד להברה שנמסרה על ידי ע"ד סעabenah, המומ"מ לקרהת תיקון כתב האישום נוהל על ידו גם בשם של המערער (כאמור - ראה תיקון בכתב יד על גבי כתב האישום המתוקן ביחס אליו במיוחד, ובצד הסכמת המשיבה). יתרה מכך, לאחר התקון הגיע ע"ד סעabenah בקשה בשמו של המערער לעיכוב הליכים. לכל אלה לא סיפק כל הסבר. כאמור לעיל, לו רצה המערער להתנער מלאה בזמןאמת, יכול היה לעשות כן משר תקופה של מספר חודשים. העובה שלא טרח לעשות מאמם **שעה שהוא מייצג מלמדת עליו כי מדובר בבחירה מדעת.**

33. למעלה מן הצורך, אף שבית המשפט קמא הסתפק בכך ולא נדרש לטענות שפוי ביחס להגנתו, הרי שגם לאחר בחינתן של אלה, אין הצדוק לקבל את העורו. טענות העיקרית של המערער - ליבת הגנתו מפני האישומים המוחשיים לו, הינה כי הנאשمت 2, בה כיהן כמנהל במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, אינה אחראית לבניה ולא ביצעה שימוש בפועל בתחום, אלא רק סייפה דלק לנאשמת 5, אשר הפעילה את המתחם בפועל. לדבריו, ספקית דלק, אין הנאשمت 2 אחראית לבירור סוגיות חוקיות המבנים והשימוש בהם. כמו כן, מדובר בתחנה הכלולה ברשות התכנות המאושרות ע"י מנהל הדלק. משכך, חזקה כי בנייתה והשימוש בה נעשים בהיתר.

טענות אלה, הממצמצמות את היקף ההתקשרות לאספקת דלק בלבד, עומדות בנגדו להתקשרויות החזיות בין הנאשمت 2 לבין הנאשם 1 להשכרת המתחם והפעלתו בכפוף לתשלום דמי שירות, ובהמשך בין הנאשمت 2 לנאשמת 5, אשר קיבלה מידיו הנאשמת 2 את תפעולו, תוך שהנאשمت 2 מתחייבת לספק לתחנה את הדלק. המערער בהודאותו אישר את קיומם של היחסים המפורטים בכתב האישום והודה בשימוש בדרך זו בכל פרק זמן קיומו של אותו יחסים חזיים (ראו למשל הבהרה לכך בבקשתעו ע"ד סעaben להזרה מהודאה). מכוח אותן שימוש יוכסו העבירות הנטען. משכך, וכאשר איןUPI המערער טענה של ממש להגנתו, הרי שאין כל תחולת בניהול הילך פעם נוספת ובדין הוועמד על הودאותו.

34. גם לטענה נוספת שהשミニע בוגר לאכיפה בררנית לא היה מקום לשעות. המערער טען כי באי הגשת כתב אישום נגד חברת חסן لأنגריה, אף שזו הייתה צד להסכם בין הנאשם 1 לבין הנאשمت 2 ונהתה מכספי השירות, יש מושם אכיפה בררנית. אין אחיזה לטענה זו. המערער מפנה להסכם בלבד כתשתית ראייתית לבחינת הטענה. ואולם, לפי ההסכם, לחברה חסן לא היה כל חלק בתפעול המתחם, וצירופה להסכם נעשה רק לצורך פירעון חוב של הנאשם 1 כלפיו.

35. עוד טוען המערער לאפליה אל מול הנאשימים 2, 3, 5, 1 - 6, להם יווסה לבסוף עבירה שימוש בלתי חוקי בלבד עד ליום 31.12.14, כאשר בעניינו לבסוף לא תוקן כתב האישום בשלישית. אף טענה זו אין לקבל, שכן המערער בעצמו ביקש שלא לראות בו כמי שהיה צד להסתומות אלה. משכך, בדיון הוגש על פי הודאותו בכתב האישום שתוקן בשנית. אצין כאן, כי בתגובהה לבקשתה לביטול כתב האישום, המשיבה הביעה נוכנות לתקן את כתב האישום בעניינו של המערער כך שגם עלייו יוכל כתב האישום המתוקן בלבד, ואולם המערער התבצר בעמדתו אותה דחה בית המשפט קמא. מכל מקום, חרבו הרשעתו בעבירות נוספות, סופו של יום שנגזר עלייו עונש זהה לזה שנגזר על הנאשם 3 (בעל המניות), ומשכך, לא ראייתי כי נגרם לו עיוות דין.

36. על יסוד מכלול האמור לעיל נדחה המערער על הכרעת הדין.

37. אף שצוין בcourtת הودעת המערער שזו מכוונת גם כלפי גזר הדין, בפועל לא נטען מאים בהקשר זה ומשכך המערער נדחה גם על רכיב זה.

המציאות תמציא לצדדים.

ניתן היום, ג' تمוז תש"פ, 25 יוני 2020, בהעדר הצדדים.